

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:
președinte –Petru Ursache,
judecătorii –Ghenadie Nicolaev și Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2013 de inculpatul

Grijuc Veaceslav Sergiu, născut la 20 mai 1962, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Voluntarilor 12/1 ap. 164;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 08.07.2010 - 24.02.2011 (prima instanță)***
- 2. 18.01.2013 – 21.05.2013 (instanța de apel)***
- 3. 14.01.2014 – 05.03.2014 (instanța de recurs ordinar)***

Asupra admisibilității recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei sect. Centru, mun. Chișinău din 24 februarie 2011 a fost încetat procesul penal în privința lui Grijuc V. în baza art. **186 alin. (2) lit. c)** Cod penal în legătură cu împăcarea părților.

2. În fapt, prima instanță pe baza probelor administrate la dosar a constatat că Grijuc V. la data de 08.06.2010, în jurul orei 06:00 a pătruns în autoturismul „Honda Accord”, n/î C KR 685, care aparține cu drept de proprietate cet. Ciur I. și care era parcat în apropierea casei nr. 22 pe str. Chițcani, mun. Chișinău, de unde a sustras pe

ascuns automagnetola „GVC KD G515” cauzând părții vătămate o pagubă materială în sumă de 1701 lei.

2.1. În drept, prima instanță a reîncadrat fapta incriminată inculpatului Grijuc V. din prevederile art. 187 alin. (1) lit. d), e) Cod penal - jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața persoanei motivând că, inculpatul a fost sigur că în momentul sustragerii nu a fost observat de nimeni și că această infracțiune nu a fost descoperită de către partea vătămată, fapt care a impus calificarea acțiunilor inculpatului în baza art.186 alin. (2) lit. c) Cod penal ca sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în domiciliu.

3. Ne fiind de acord cu sentința în cauză, acuzatorul de stat a declarat apel prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Grijuc V. să fie recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), e) Cod penal și să-i fie aplicată o pedeapsa de 5 ani închisoare, iar conform art. 34, 82 și 85 Cod penal pedeapsa definitivă - 6 ani în penitenciar de tip închis.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2012 a fost admis apelul acuzatorului de stat, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Grijuc V. a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. d), e) Cod penal și stabilită pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare fără amendă. În baza art. 85 Cod penal a fost adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05.04.2007, stabilindu-i pedeapsă definitivă pentru concurs de sentințe sub formă de 4 (patru) ani închisoare în penitenciar de tip închis.

4.1 În fapt instanța de apel, în baza probelor administrate, a constatat că la data de 08.06.2010, în jurul orelor 06.00, Grijuc V., aflându-se în preajma casei nr. 22, str. Chițcani, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, s-a apropiat de autoturismul „Honda Accord”, n/î C KR 685, care aparține cu drept de proprietate cet. Ciur I. care era parcat în apropierea casei, profitând de faptul că nu este văzut de nimeni, a pătruns în salonul automobilului de unde a sustras pe ascuns automagnetola „GVC KD G515”, iar după ce a ieșit din automobil a pus bunul sustras sub maiou și a ieșit în stradă unde a fost observat de către Ciur I. care a vrut să-l oprească, însă el a încercat să-l lovească cu pumnul, dar nu a reușit, scăpând automagnetola jos, după ce a ridicat-o și s-a deplasat cu bunul sustras într-o direcție necunoscută, cauzând părții vătămate o pagubă materială în sumă de 1701 lei.

4.2 În motivarea soluției sale instanța a reținut că inculpatul a înțeles că la momentul sustragerii a fost observat și că acțiunile lui au fost descoperite de către partea vătămată, de aceea încadrarea juridică a acțiunilor ultimului în dispoziția art. 187 alin.(2) lit. d),e) Cod penal este corectă.

5. Procurorul făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală a declarat recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel în care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudicare în aceeași instanță de apel în alt complet de judecători, motivând că instanța de apel a aplicat inculpatului o pedeapsă contrară legii.

6. Prin decizia colegiului penal Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 decembrie 2012 a fost admis recursul declarat, casată decizia în partea stabilirii pedepsei cu remiterea cauzei la rejudicare în aceeași instanță de judecată în alt complet de judecători.

6.1 În motivarea soluției sale instanța de recurs a reținut că la momentul comiterii faptei, la 08.06.2010 Grijuc V. se afla în stare de recidivă periculoasă și pedeapsa minimală posibilă de a fi aplicată în acest caz potrivit prevederilor art. 82 alin. (2) Cod penal constituie nu mai puțin de 2/3 din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din partea specială a Codului penal, astfel prin aplicarea incorectă a prevederilor art. 34, 82 Cod penal s-a admis o eroare de drept prevăzută de art. 427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală ceea ce constituie temei pentru casarea hotărârii cu remiterea cauzei la rejudicare în instanța de apel.

7. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2013 a fost admis apelul acuzatorului de stat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care Grijuc V. a fost condamnat în baza de art. 187 alin. (2) lit. d), e) Cod penal stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 6 (șase) luni, fără amendă. În baza art. 85 Cod penal pentru cumul de sentințe la pedeapsa stabilită a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05.04.2007 stabilindu-i pedeapsa definitivă de 5(cinci) ani 6 (șase) luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, fără amendă.

7.1 În susținerea deciziei sale instanța de apel a reținut că pedeapsa aplicată inculpatului de către prima instanță este stabilită incorect deoarece V. Grijuc condamnat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05.04.2007 a comis infracțiunea având antecedentul penal nestins și fiind în stare de recidivă, fiind eliberat din locurile de detenție în legătură cu ispășirea pedepsei penale stabilite prin sentința Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 28.10.1999, în limitele acțiunii în timp a

legii penale noi.

Astfel că la momentul comiterii faptei din 08.06.2010 Grijuc V. se afla în stare de recidivă periculoasă iar pedeapsa conform art. 82 alin.(2) Cod penal nu putea fi mai mică de cel puțin trei pătrimi din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din partea specială, în speță nu mai puțin de 4 ani închisoare.

8. Împotriva deciziei instanței de apel, condamnatul a declarat mai multe recursuri depuse la data de 19.11.2013, 26.12.2013, 13.01.2014, 17.01.2014, 24.01.2014, 25.02.2014 care s-au examinat ca un recurs unic prin care solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței .

Recurentul, invocând ca temeiuri de declarare a recursului art. 427 alin.(1) pct. 2), 3), 4), 5), 6), 8), 12) Cod de procedură penală menționează faptul că la adoptarea decizie instanța de apel s-a bazat doar pe declarațiile părții vătămate.

În recursul ordinar declarat condamnatul a invocat că are doi copii minori la întreținere.

Totodată invocă, că nu a fost citat în mod corespunzător despre data, luna și locul examinării cererii de apel depusă de către procuror, care se califică ca o încălcare a dreptului inculpatului la un proces echitabil, de asemenea s-a încălcat dreptul învinuitului la apărare.

9. Verificând argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform pct. 2) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul cînd instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art.30, 31 și 33 Cod de procedură penală; conform pct. 3) cînd ședința de judecată nu a fost publică, în afară de cazurile cînd legea prevede altfel; conform pct. 4) cînd judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, cînd participarea lor era obligatorie potrivit legii; conform pct. 5) cînd cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate; pct. 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; pct.8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice

a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde; conform pct. 12) alin.(1) al aceluiași articol, în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă, instanța de recurs constată că, textul recursului declarat nu cuprinde o careva motivare ori argumentare din punct de vedere ale temeiurilor stipulate în pct. 2), 3), 4), 5), 6), 8),12) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Însă instanța de recurs menționează că condamnatul nu a adus careva argumente în susținerea poziției sale.

Din aceste considerente, Colegiul penal menționează că instanța de apel just, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, examinând complet și obiectiv probele administrate la dosar, ca: declarațiile părții vătămate Ciur I., declarațiile martorilor Boicenco V. Boicenco C., procesul verbal de cercetare a automobilului „Honda Accord”, n/î C KR 685 și tabelul fotografic la el, (f.d.7-9) prin care s-a constatat pătrunderea în automobil și lipsa autocasetofonului la locul destinat și a fost depistată a rangă metalică; procesul verbal de examinare a automagnetolei sustrase și tabelul fotografic la el (f.d.10); procesul verbal de examinare a rânghii metalice, cu care a fost deschisă ușa automobilului Honda Accord și tabelul fotografic la el (f.d.12,13); recipisa prin care partea vătămată Ciur I. a confirmat recuperarea automagnetolei sustrase (f.d.23); procesul verbal de confruntare între Grijuc V. și martorul Boicenco C., prin care s-a constatat că Grijuc V. l-a rugat pe Boicenco C. să-i restituie proprietarului automagnetola (f.d.61), procesul verbal de confruntare între Grijuc V. și martorul Boicenco V. prin care s-a constatat că Grijuc V. i-a transmis mamei sale automagnetola, rugînd-o să o transmită proprietarului, procesul verbal de confruntare între partea vătămată Ciur I. și Grijuc Veaceslav, prin care Grijuc V. a refuzat să răspundă la întrebări (f.d.64), care fiind verificate sub aspectul pertinentei și concludentei, au indus instanța la concluzia despre vinovăția lui **Grijuc Veaceslav**, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), e) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă definitivă în baza art. 85 Cod penal de 5 (cinci) ani 6 (șase) luni închisoare în penitenciar de tip închis, aceasta fiind, conform art. 61,75 Cod penal, una echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, care este gravă.

Instanța de apel corect a constatat că Grijuc V. anterior a fost condamnat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05.04.2007 în baza art. 166 alin. (2), 152 alin. (2) lit. i) Cod penal la o pedeapsă de 5 ani 2 luni închisoare de tip închis și prin sentința judecătoreiei Ciocana mun. Chișinău din 28.10.1999 Grijuc V. a fost condamnat pe

art. 119 alin. (3) Cod penal (redacția anului 1961) la 6 ani închisoare fiind recunoscut recidivist deosebit de periculos, așadar a fost anterior de două ori condamnat, prin prisma art. 34 alin. (2) Cod penal recidiva se consideră periculoasă dacă persoana anterior condamnată de două ori la închisoare pentru infracțiuni intenționate a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune.

Just a fost reținut de către instanța de apel că în momentul comiterii faptei din 08.06.2010 Grijuc V. se afla în stare de recidivă periculoasă iar pedeapsa conform art. 82 alin.(2) Cod penal nu poate fi mai mică de cel puțin trei pătrimi din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din partea specială.

Temeiurile invocate de recurent din prevederile art. 427 alin.(1) pct. 2), 3), 4), 5) Cod de procedură penală sunt neîntemeiate deoarece instanța de judecată a fost compusă conform prevederilor art. 30 Cod de procedură penală, prevederile art. 31, 33 Cod de procedură penală nefiind încălcate, completul de judecată corespunde rezoluției de la (f.d. 2), ședința de judecată fiind publică, fapt ce rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată(vol.2, f. d 7-8,14, 38-41).

Argumentul condamnatului că nu a fost citat la examinarea apelului nu poate fi reținut de către colegiul penal, deoarece după cum rezultă din materialele cauzei (vol.2 f.d.3) în adresa inculpatului a fost expediată citația(vol.2, f.d.3), ulterior în legătură cu neprezentarea ultimului la ședința de judecată a fost dispusă aducerea forțată (vol.2, f.d. 10), însă din considerentul că inculpatul nu se afla pe adresa mun. Chișinău str. Voluntarilor 10, ap. 75, nu a fost posibilă executarea încheierii de aducere forțată.

Ulterior, prin încheierile instanței de apel din 26 februarie 2013 respectiv 26 martie 2013 (vol.2, f.d.15,28) a fost dispusă anunțarea în căutare a lui Grijuc V., iar prin informația nr. 5784 din 22.04.2013 eliberată de către Inspectoratul de Poliție Ciocana (vol.2, f. d. 31) instanța de apel a fost înștiințată că s-a intentat dosar de căutare cu nr. 2013480094 și în privința lui Grijuc V. se întreprind măsurile de investigare pentru a stabili locul aflării.

Instanța de apel conducându-se de prevederile art. 321 alin. (2) pct.1 Cod de procedură penală just a dispus judecarea cauzei în lipsa inculpatului din motiv că ultimul se sustrage de la judecată.

În asemenea condiții, recursul urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Grijuc Veaceslav Sergiu* împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2013 în cauza penală în privința sa, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la data de 02 aprilie 2014.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș